

The Holy See

APOSTOLIC VISIT
OF HIS HOLINESS BENEDICT XVI
TO THE CZECH REPUBLIC
(SEPTEMBER 26-28, 2009)

HOLY MASS

HOMILY BY THE HOLY FATHER

Homilie na Eucharistické slavnosti

Brno, letiště, 27. září

(Video)

Milí bratři a sestry!

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28). Ješ zve každého svého učedníka, aby s ním zůstal, aby v něm našel posilu, oporu a útěchu. S tímto pozváním se obrací především na naše liturgické shromáždění, ve kterém je zde, spolu s Petrovým nástupcem, v myšlenkách shromážděno celé vaše církevní společenství. Můj pozdrav je určen všem společně a každému jednotlivě: na prvním místě brněnskému biskupovi – kterému děkuji i za srdečná slova, s nimi se na mě obrátil na začátku Mše svaté, – pánům kardinálům i dalším přítomným biskupům. Zdravím kněze, jáhny, seminaristy, řeholníky a řeholnice, katechety a pastorační pracovníky, mláde a četné rodiny. Vítám rovněž vážené představitele veřejného života a zástupce armády, obzvláště prezidenta republiky s chotí, primátora města Brna a hejtmana Jihomoravského kraje, regionu s bohatou historií, kulturou, průmyslem a obchodem. Dále bych chtěl srdečně přivítat poutníky z celé Moravy a z diecézí ze Slovenska, Polska, Rakouska a Německa.

Milí přátelé, z důvodu povahy dnešního liturgického shromáždění jsem rád přijal záměr, který ve své řeči ji naznačil váš biskup, a to zaměřit biblická čtení mše svaté k tématu naděje: přijal jsem jej s myšlenkou jak na obyvatele této milé země, tak na Evropu a lidstvo celého světa, které prahne po něčem, o co by pevně opřelo svou budoucnost. Ve své druhé encyklice – *Spe salvi* – jsem zdůraznil, e jediná „jistá“ a „spolehlivá“ naděje (srov. 1) je v Bohu. Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, kdy vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání. Vidíme, e není snadné vytvořit společnost založenou na dobru, spravedlnosti a bratrství, protože lidská bytost je svobodným tvorem a jeho svoboda zůstává křehkou. Musíme svou svobodu stále znovu a znovu zaměřovat k dobru. Nesnadné hledání „správných zřízení lidských věcí“ je úkolem pro všechny generace (srov. tamté, 24-25). A proto, milí přátelé, jsme zde hlavně proto, abychom naslouchali slovu, je nám ukazuje cestu vedoucí k naději; ba dokonce nasloucháme Slovu, které jediné nám může dát pevnou naději, protože je Slovem Božím.

V prvním čtení (Iz 61,1-3a) se prorok Izaiáš představuje jako obdařený posláním hlásat všem zarmouceným a chudým osvobození, útěchu, radost. Tento text převzal Ješ a začlenil jej do svého kázání. Dokonce výslovně řekl, e prorokovo zaslíbení se vyplnilo na něm (srov. Lk 4,16-21). Plně se uskutečnilo, kdy nás Ješ svou smrtí na kříži a zmrtvýchvstáním osvobodil z otroctví sobectví a zla, hříchu a smrti. A toto je poselství spásy, starobylé a vdy nové, je církev hlásá od pokolení do pokolení: Kristus ukřiovaný a zmrtvýchvstalý, Naděje lidstva!

Toto slovo spásy zaznívá silně i dnes, v našem liturgickém shromáždění. Ješ se s láskou obrací k vám, synové a dcery této poehnané země, v ní u před více ne tisíci lety bylo zaseto semínko evangelia. Vaše země, stejně jako i jiné státy, se nachází v kulturní situaci, která je často radikální výzvou pro víru, a tedy i pro naději. Jak víra v Boha, tak naděje byly totiž v moderní době „přemístěny“, byly odsunuty na rovinu pouze soukromou a nadpozemskou, zatímco v běném a veřejném ivotě se prosadila víra ve vědecký a ekonomický pokrok (srov. *Spe salvi*, 17). Víme všichni, e tento pokrok je dvojznačný: otevírá monosti pro dobro, zároveň má však i negativní dopady. Technické vynálezy a zdokonalení společenských struktur jsou důležité a jistě potřebné, leč nestačí k tomu, aby zaručily morální blaho společnosti (srov. tamté, 24). Ano, člověk potřebuje být osvobozen od materiální tísně. Mnohem podstatnější však je, aby se zachránil před zlem, které postihuje ducha. A kdo jiný jej může zachránit, ne-li Bůh, který je Láska a zjevil svou tvář všemohoucího a milosrdného Otce v Ješi Kristu? Naší pevnou nadějí je tedy Kristus: v něm nás Bůh miloval a do krajnosti a dal nám ivot v hojnosti (srov. Jan 10,10), ivot, po kterém každý člověk, někdy třeba nevědomě, prahne.

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíeni, a já vás občerstvím“. Tato slova, napsaná velkými písmeny nad vchodem vaší brněnské katedrály, nyní Ješ adresuje každému z nás a dodává: „Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek“ (Mt 11,29-30). Můžeme zůstat neteční vůči jeho lásce? Zde jako jinde v minulých staletích mnozí trpěli pro věrnost evangeliu a neztratili naději. Mnozí se obětovali, aby vrátili důstojnost člověku a svobodu národům, kdy ve velkorysém přilnutí ke Kristu našli sílu budovat

nové lidstvo. A stejně tak v současné společnosti: Mnohé formy chudoby vznikají z osamělosti, z nedostatku lásky, z odmítání Boha a z tragédie člověka, který si myslí, e si můe stačit sám nebo naopak e je pouhým bezvýznamným a pomíjejícím jevem. V tomto našem světě, který se ztrácí, „kdy důvěřuje pouze lidským plánům“ (srov. *Caritas in veritate*, 53), jedině Kristus můe být naší spolehlivou nadějí. To je zvěst, kterou my křesťané jsme povoláni kadodenně hlásat a dosvědčovat.

Hlásejte ji, milí kněí, tím, e zůstanete niterně sjednoceni s Jeíšem a budete konat s nadšením svou slubu, s jistotou, e nebude mít nedostatku ten, kdo mu důvěřuje. Buďte Kristovými svědky vy, milí řeholníci a řeholnice, kdy budete radostně a důsledně uskutečňovat evangelijní rady, a tím budete ukazovat, jaká je naše skutečná vlast: nebe. A vy, milí laici, mladí i dospělí, vy, milé rodiny, opřete o víru v Krista své rodinné, pracovní a školní plány, jako i aktivity v kadé oblasti společnosti. Jeíš nikdy své přátele neopustí. Ujišťuje o své pomoci, protoe nic nelze konat bez něho, zároveň však vyaduje, aby se kadý osobně nasadil a šířil jeho univerzálního poselství lásky a pokoje. Budi vám povzbuzením příklad svatých Cyrila a Metoděje, hlavních patronů Moravy, kteří evangelizovali slovanské národy, a svatých Petra a Pavla, kterým je zasvěcena vaše katedrála. Pohleďte na zářivé svědectví svaté Zdislavy, matky, je vynikala skutky zbonosti a milosrdenství; na svatého Jana Sarkandra, kněze a mučedníka; na svatého Klementa Maria Hofbauera, kněze a řeholníka, narozeného v této diecézi a svatořečeného před sto lety, či na blahoslavenou Restitutu Kafkovou, řeholnici narozenou v Brně a zavražděnou nacisty ve Vídni. Ké vás doprovází a ochraňuje Maria, matka Krista Pána, naší naděje. Amen!

© Copyright 2009 - Libreria Editrice Vaticana

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana